ARBETARE I ALLA LÄNDER, FÖRENA ER!

RiktpunKt

NUMMER 3 ÅRGÅNG 22 MARS 2012 ORGAN FÖR SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI

Cloetta

150 arbetare mister jobben i Gävle

Cindy Sheehan - en mor med kurage

Cindy Sheehan, antikrigsaktivist som ofta kallas ”Fredsmamman”, besökte Stockholm under andra marsveckan.

SIDA 10

Fattiga blir fattigare

Under den borgerliga regeringsperioden har den fattigaste tiondelen av befolkningen blivit 8,6 procent fattigare.

SIDA 5

» Sällan bidrar storfinansen till samhällets finansiering ... »

SIDA 3

RiktpunKt

Organ för SKP Sveriges Kommunistiska Parti
Ansvarig utgivare Gun Isaxon
ISSN ISSN 1102-7010
Epost riktpunkt@skp.se
Postadress Flyghamnsgatan 1
128 35 Skarpnäck
Besöksadress Flyghamnsgatan 1
Telefon 08-735 86 40
Prenumeration helår 200:-, kvartal 50:-, utland 350:-
Lösnummer 20:-
Plusgiro 421 53 84-1
Bankgiro 636-7080
Webb www.riktpunkt.nu
För obeställt material ansvaras ej.
Citera oss gärna, men ange källan.

Innehåll Riktpunkt nr 3 2012

Ledare	3
Kapitalismen visar sitt rätta ansikte	4
Fattiga blir fattigare	5
Byggnads vek ner sig	6
Lögn, förbannad lögn och statistik	7
En skål i bröder som vilse vandra	8
Intervju om Peru	9
Cindy Sheehan - en mor med kurage	10
Militarism är dödlig	11
Insändare om Jiang Qing	12
Arvet efter Falluja	14
Mohamed Ibrahim Nugud	15
Kampfonden	15

Om det omöjliga alternativet

Lika länge som kapitalismen genom sina återkommande kriser påvisat nödvändigheten av ett hållbart, rättvist och progressivt alternativ – lika länge har de borgerliga medierna, språkrören och ideologerna tryckt spaltmeter efter spaltmeter av variationer på samma gamla eländiga tema: att det inte finns något alternativ. När ett sådant trots allt råkar vara allt för närvarande och inflytelserikt för att ignoreras inriktas propagandan främst på smutskastningen av rörelsen eller systemet ifråga.

I annat fall är taktiken ett envist totalförnekande av socialismens ens teoretiska existens. Innan den kontrarevolutionära statskuppen splittrade Sovietunionen, under det kalla krigets dagar, då det socialistiska världssystemet var tillräckligt stark för att utgöra en betydande motmakt mot monopolkapitalets imperialism kunde socialismen inte förnekas lika lättvindigt som idag. Då tröttnade kapitalets megafoner aldrig på att förfasa sig över den reellt existerande socialismens fasor, över proletariates diktatur och dess omänskliga förtryckarstater. Nu, får vi veta, är dock marxism-leninismens tid förbi – historien är slut och länder som Kuba och DPRK framställs som anakronistiska efterlämningar.

Rusiga av de senaste decenniernas nya imperialistiska landvinningar och utsugna profiter förtränger de borgerliga ideologerna på sant idealistiskt vis den konkreta verkligheten för sina egna hallucinationer. Inför de arbetande folkens enade front bakom KKE och PAME i Grekland – inför de miljontals röster som vägrar godkänna den grekiska statens totala underkastelse under monopolkapitalets rovgiriga diktat om utökad exploatering av det arbetande folket; inför dessa massors konstaterande att en annan väg, socialismen, inte bara är möjlig utan nödvändig – inför dem konstaterar borgarpressen om och om igen: ”det finns inget alternativ”.

I reportage från Athens svältande barnfamiljer och soppkökens ringlande köer fäller man krokodiltårar och tillåter sig konstaterandet att ”alla här är överens om att något måste göras, men ingen tycks kunna enas om vad.” Inför de enade massorna bakom KKE:s progressiva program drabbas man av akut inkompetens och upprepar: ”det finns inget alternativ”. Så politiskt obunden är den statliga median i monarkin Sverige!

Men inget annat är att vänta så länge monopolkapitalet inte bara äger den s.k. ”fria pressen” utan även sätter dagordningen för regeringen, riksdagen och kommunerna. Borgarklassens medvetande når inte utanför profiteringens ramar och ända fram till dess ägandet av produktionsmedlen och således den ekonomiska makten övergår i de arbetandes händer kommer dess språkrör å den parasitära klassens vägnar upprepa in absurdum: ”det finns inget alternativ!”

Man kan inte klandra kapitalistklassen för att den vägrar erkänna sitt för länge sedan utgångna existensberättigande MEN vi får aldrig glömma att dess alternativ aldrig är i det arbetande folkets intresse; och således heller aldrig i det absoluta folkflertalets. Låt deras domedagsprofeter skrika sig döva om kommunismens fasor; det mörker de fruktar är arbetarklassens ljus!

Jonas Hellberg

”Allt tal om ”harmoni” mellan kapital och arbete är nonsens. I det kapitalistiska samhället är sådan harmoni inte möjlig därför att vad som är bra för den ena klassen är dåligt för den andra och tvärtom.” - Från boken Socialismens ABC.

Atlas Copco. Copyright: (C) 1987-1996 Adobe Systems Incorporated. Fotoägare: Group Communications.

Sverige ett ”paradis”

Sverige är inte något paradis för alla de människor som drabbas av arbetslöshet, sjukdom eller nedskärningar inom vård, skola och omsorg. Men Sverige har blivit ett paradis för den lilla klick av människor som representerar den finansiella eliten och monopolföretagen. Ett paradis för människor som vegeterar på andras arbete. Människor som belönas med bidrag under ett år med summor som motsvarar en livslön för många arbetande.

För dessa grupper är Sverige inte bara ett skatteparadis utan här har de den fulla friheten att skapa lagar och regler som gynnar ambitionen att efter bästa förmåga upprätthålla ett kassaflöde som ger ohämmad tillgång till profiter och möjligheter att plundra resten av befolkningen.

SVT:s avslöjande att sju av de största bolagen i Sverige var nolltaxerare är egentligen ingen nyhet, det har Riktpunkts läsare ständigt blivit uppmärksammade på, kanske inte just att det var sju som år 2010 var nolltaxerare. Men vi kan ta vilket annat år som helst och finna att monopolföretag och storfinans sällan bidrar till samhällets finansiering, de får betydligt mer i bidrag i form av exportstöd och marknadsföring än de levererar in i form av skattekronor till samhället, trots att de delat ut åtskilliga miljarder i dividender till sina ägare, mest till dem som äger mycket.

Vad som inte har lyfts fram i det här skrupellösa rofferiet är att SVT för att göra undersökningen tvingades att undersöka 1206 bolags affärer, vilket betyder att de 20 största bolagen i Sverige styr ytterligare 1186 bolag. Det visar på den enorma kapitalkoncentrationen och monopoliseringen som tillåtits ske i den numera varumärksskyddade ”Nordiska modellen”. Ett varumärke som konkret innebär att 20-30 personer styr över vårt liv och leverne utan att behöva ta hänsyn till demokratiska processer. Den parlamentariska överbyggnaden monopolen har skapat företräder deras intressen, liksom hela statsapparaten, numera underställd den byråkratiska diktaturen i EU. Deras parlamentariska överbyggnad skapar de regler och lagar som Atlas Copco behöver för att undanhålla det svenska samhället en halv miljard i skatteintäkter. Och som gör det möjligt för de andra bolagen att stoppa profiterna i egen ficka utan att behöva bidra till de samhälliga omkostnaderna. Det är den parlamentariska överbyggnaden som skickar ut de orange kuverten med information om din framtida pension, där du nu uppmanas att läsa hur många år extra du behöver arbeta för att uppbära en pension som motsvarade de tidigare normerna. Det är för att storfinans och monopolkapitalet har ett omättligt begär efter merarbete och profiter, för att den lilla diktatoriska klicken skall kunna leva fett och spekulera med vår framtida trygghet som man har beslutat att vårt pensionskapital skall kastas in i riskkapitalbolag vars främsta uppgift tycks vara att tillhandahålla kapital till finans- och monopolföretagen och bidra till deras spekulationer.

Aldrig tidigare har väl den ”Nordiska modellen” varit längre ifrån verklig folkmakt och demokrati som det arbetande folket under århundraden kämpat för.

Det tvingar naturligtvis den borne populisten Anders Borg ut på banan. Liksom alla hans propåer om bonusar i banksystemen rann ut i sanden i samma takt som folks glömska kommer förslagen han nu lägger fram bara att bli en tummetott. Denna gång riktar han sin ”ilska” främst mot de riskkapitalbolag som de själva har överlämnat vård, skola och omsorg till. Och nu vill han förbjuda de möjligheter till skatteplanering som de själva skapat, en hel del tillsammans med socialdemokraterna men främst i den senare tidens alliansregering. En skatteplanering som även utnyttjas av de största 20 bolagen i Sverige, det var vad Atlas Copco gjorde när man undanhöll 500 miljoner i skatt för den svenska staten. För att i någon mån blidka sina uppdragsgivare i monopolföretagen utlovar han dock att de skall få kompensation i form av lägre bolagskatt, en sänkning från nuvarande 26,4 procent till 24 procent, eventuellt något lägre för att bemöta ”internationaliseringen” där monopolföretagen tvingar utvecklingsländerna att helt avstå från skatt. Att regeringens syfte är att skapa ett Sverige behärskat av imperialistiska monopolföretag torde stå utom allt tvivel, så Folkpartiet och Centerns förslag om lönereducering med 20 – 25 procent faller väl inom den reaktionära fållan och kan bidra till att förvandla Sverige från ett industriland till ett u-land.

Det finns i historien många exempel på hur samhällen har degenererat och till slut gått under och det är den väg som erbjuds Sverige av finans- och monopolkapitalet, som strävar efter att förvandla Sverige till ett bihang till EU och en råvarukälla för skog, malm och elektricitet.

Men vi kommunister är också optimister, vi tror på människorna, och det finns en annan väg än den finans- och monopolkapitalet erbjuder oss. Det är kampens väg, kampen för att bryta finans- och monopolkapitalets dominans över vårt samhälle, där arbetarklassen och det arbetande folket tar hela makten i sina händer och utformar ett samhälle som bygger på verklig broder- och systerskap och jämlikhet, där demokratin läggs i hela folkets händer och den ruttnande kapitalismen förpassas till historiens skräphög. Organisation och kamp är medlet, socialismen är målet.

Foto från ett Wikipedia-projekt, av DimiTalen.

Kapitalismen visar sitt rätta ansikte

Kommentar. Under en förhållandevis kort period har Gävleborna på ett mycket bryskt sätt fått sig en rejäl lektion i politisk ekonomi genom den handfasta undervisning i ämnet som getts av företag som hela tiden visat vad kampen om profitmaximering innebär för de anställda. Vi tänker naturligtvis på nedläggningen av massafabriken i Norrsundet, nedläggningen av Ericsson i Gävle och nu senast beskedet om nedläggning av Läkerol.

Vid varje tillfälle hänvisar företagen till kostnadsläget som är ansträngt och därför kastar man gladeligen ut 1000-tals arbetare i ovisshet och arbetslöshet. Lägger vi dessutom till de många vidriga skandaler inom äldreomsorgen då får vi klart för oss att kapitalisterna bokstavligen är beredda att gå över lik för att försvara profiten.

När en och samma kommun drabbas så hårt som Gävle kommun blir naturligtvis alla politiska partier berörda och känner sig manade till kommentarer vars enda syfte är att underlätta återval i nästa val. Speciellt smärtsamt måste det vara för socialdemokraterna som på 1:a Maj och vid något annat högtidligt tillfälle dristar sig att kalla sig socialister, dock med hänvisning till att ett socialistiskt samhälle vill man inte ha, fy tusan heller. Däremot hävdar man att socialdemokraterna som enda parti kan skapa det kapitalistiska lyckoriket. Nu har vi Gävlebor fått ett handfast besked om att det kapitalistiska lyckoriket inte är något som har med verkligheten att göra.

De borgerliga politikerna som även de har nästa val 2014 i sikte känner sig också manade att kommentera den kapitalistiska överproduktionskrisen och lösningar på densamma. Deras standardsvar och lösning är att skapa ett företagsvänligt klimat i kommunen. Vad det i praktiken innebär är man mer oklar på förutom att kommun och näringsliv skall träffas på en bättre middag med jämna mellanrum. För kapitalisterna innebär ett bättre företagsklimat arbetare som jobbar för en lön på 30 kronor per timme eller mindre. Det är ju därför nedläggningarna motiveras med att Ericsson förlägger sin produktion till Kina och Lettland, Läkerol skall tillverkas i Slovakien, ett land med bra företagsklimat. Vänsterpartiet och dess Ulla Andersson även de har en lösning på kapitalismens kris och det är att hänvisa till kapitalisternas sociala ansvar. Be Lundin Oil och Carl Bildt att visa sitt sociala ansvar för verksamheten i Afrika och de skrattar på sig.

Alla etablerade proffstyckare undviker med alla medel att närma sig problemets kärna. Nämligen kampen mot det ekonomiska system som för att kunna existera bygger på förtryck och förakt för demokratin. Läget är dock inte hopplöst och vi kommunister vill därför föreslå lösningar på både kort och lång sikt. Rimliga krav att ställa redan i dag och till Cloetta är att ingen arbetare skall lämna fabriken utan att man har ett nytt jobb att gå till eller en vidareutbildning som skall leda till ny anställning. Detta är Cloettas ansvar och skall till fullo bekostas av Cloetta. Det måste bli slut med att kapitalisterna kan husera bäst de vill och staten sedan skall agera städgumma för att ta reda på eländet de lämnar efter sig i den heliga profitens namn.

På lite längre sikt måste politiken inriktas på att ta av kapitalisterna den makt de nu har, en makt som de bevisligen inte klarar av att hantera. Därför måste samhället snarast befria dem från att ansvara för kreditväsendet för det är något man definitivt inte klarar av utan måste med jämna mellanrum via bankakuter och annat få gigantiska bidrag av staten för att täcka sina felaktiga och huvudlösa affärer. Nästa steg måste bli att vi en gång för alla beslutar oss för att samhällets alla naturrikedomar skall stå under demokratisk kontroll. Att lägga ansvaret för skötseln av skogar, gruvor, vattenkraft mm till ett antal bevisligen mycket inkompetenta företagsledares roulettspel verkar inte speciellt klokt. När detta är gjort har vi kommit en bra bit på vägen, inte mot något lyckorike för det finns inte, däremot har vi fått ett bättre land att leva i och det är inte fy skam.

Lars Lundberg
Stefan Gustafsson
Sveriges Kommunistiska Parti i Gävle

Av: hdabed/SXC.hu.

Fattiga blir fattigare

Kommentar. Under den borgerliga regeringsperioden har den fattigaste tiondelen av befolkningen blivit 8,6 procent fattigare. Samtidigt har den rikaste tiondelen ökat sina inkomster med 13,5 procent. I reda pengar handlar det om 567 kronor mindre respektive 4 483 kronor mer i plånboken, varje månad. Detta trots massiva skattesänkningar.

Klyftorna växer, helt enkelt därför att det finns människor som vill att de ska växa, skriver Daniel Swedin i Aftonbladet.

Och dessa människor sitter i vår regering. För att inte tvingas avgå ställer sig Ulf Kristersson bakom det gamla förslaget om att pröva arbetsförmågan efter 180 dagars sjukdom samtidigt som man föreslår att ett nytt arbetsförmågebegrepp bör införas i lagstiftningen år 2013.

”Nu tar vi ett steg tillbaka och sedan två steg framåt på vägen mot en bättre sjukförsäkring”, säger Ulf Kristersson. Är det Ulf Kristerssons steg vi får se vill ni nog inte se dem alls. Det kommer knappast att leda till någon förändring. Regeringen ska inte ensam utan oppositionen arbeta fram några sjukförsäkringsregler och hur kommer man att definiera arbetsförmåga? Maud Olofssons förslag till arbetsuppgifter åt människor med nedsatt arbetsförmåga har vi ännu i färskt minne. Att öppna dörrar var ett. Vem anställer en dörröppnare? Jag hoppas att detta leder till intelligenskrav hos näringslivsministrar i framtiden.

Allt fler unga arbetslösa hamnar i Fas 3. Detta trots att de klarar ett vanligt jobb. Vi hade tidigare de gröna jobben som arbetsmarknadsåtgärd. Det var moderaterna snara att montera ned och byta ut mot Fas 3. I Fas 3 har du i praktiken ingen ersättning alls. Arbetsgivare som tar emot Fas 3-arbetare får däremot höga ersättningar. Systemet tar åtskilliga miljoner från våra inbetalda skattemedel. Vilken arbetsgivare utnyttjar inte hellre Fas 3-arbetare som ger inkomst istället för betald arbetskraft. Med de gröna jobben blev man inte rik men man hade ett värdigt liv medan de gröna jobben gav så pass mycket ersättning att man inte behövde hamna i det ”utanförskap” vår regering nu talar så mycket om . Det är moderaternas politik som leder till ”utanförskap” eller har man en annan definition till begreppet.

Beatrice Ask, en annan av regeringens intelligentea har lagt fram önskemål om att komma åt kränkande fotografering.

”Regeringens önskemål är att ”komma åt kränkande fotografering” av typen smygbilder och -filmer där en eller flera personer kränks. Många gånger handlar det om kvinnor som fångats i avklädda sammanhang, eller bilder av övergrepp, som sedan lagts upp på internet.”

Detta finns redan medtaget i våra lagar om kränkning men vad som inte finns medtaget i lagen är smygfotografering av politiker som istället för att ansvara för rikets säkerhet sitter på krogen och super och det är väl det man vill komma åt.

Astrid Boman

Byggarbetsplats på Segevång i Malmö. Foto: Adde Matejic

Byggnads vek ner sig

Kommentar. Byggnadsarbetareförbundet har nu tecknat avtal efter att Byggnads varslat om strejk vid 120 arbetsplatser. Byggnads ursprungliga krav var 3,5 procent enligt LO-samordningen eller 860:-/månad. Mot detta ställde Sveriges Byggindustrier det som utsiktslöst och direkt skadligt för samhällsekonomin att teckna avtal på en sådan för Sveriges Byggindustrier hisnande lönenivå.

Det avtal Byggnads nu tecknat ligger på den nivå som Metall och dess arbetsköpareorganisation, Teknikföretagen, kommit fram till vad som är möjligt utan att hota samhällsekonomin. Det är därför nu bara att konstatera att Byggnads kapitulerat inför borgarklassens gemensamma uppfattning och som en lydig och ansvarstagande part lagt sig för deras argument. Samtidigt som byggbolagens många direktörer formligen badar i pengar får byggnadsarbetarna nöja sig med 4,45kr/tim.

De som verkligen nu kan utropa sig som segrare när det gäller kampen om det samlade mervärdet inom byggbranschen är just Teknikföretagen och Sveriges Byggindustrier. För LO är det hela ingenting mindre än en ren katastrof. Detta borde vara spiken i kistan för LO som lönekampssamordnare. LO står där nu med byxorna neddragna när inte ens LO-förbunden bryr sig ett dugg om den för LO så heliga lönesamordningen. Oavsett vad man tycker så är nu LO helt ur leken. Vad som återstår för LO och dess nya ordförande som kommer att väljas på LO-kongressen i maj 2012 är att utveckla LO som ett försäkringsbolag. Man får inrikta sig på att tillsammans med Folksam teckna förmånliga hemförsäkringar och kanske till och med manifestera sitt goda entreprenörskap och kunna förhandla fram goda villkor för LO-medlemmarnas bilförsäkringar.

Lyssna på Radio Kommunist på www.kommunist.se

RADIOKOMMUNIST

Lögn, förbannad lögn och statistik

Kommentar. Förändringen i de nya sjukreglerna har visat sig vara ingen förändring alls. De sjuka är i precis samma situation som förut. Socialdemokraterna strök alliansen medhårs i frågan trots att alliansen socialminister vid två tillfällen bröt mot grundlagen när han vägrade att rätta sig efter riksdagens majoritetsbeslut. Det enda rätta hade i detta läge varit ett misstroendevotum mot Ulf Kristersson och hela regeringen.

Den mesige Löfven som slickar alliansens skor ska nu i alla fall återanställa socialdemokraternas nye August Palm som enligt de socialdemokratiska sagoberättarna avgick frivilligt. Juholt är förvisso en kraftfull agitator men tänk om vi fick en politiker också inom socialdemokraterna som agerade enligt folkviljan och tog sig an de orättvisor som drabbar folket.

Här i Kalmar går nu personalen från Försäkringskassan ut med ett brev till lokaltidningen Östran där de beskriver sina arbetsförhållanden. Enheten för bostadstillägg kan berätta bland annat om låga löner och orimliga anledningar till att personal sägs upp och ständiga övertidstimmar. Personal anställs från bemanningsföretag . Unga killar och tjejer med utbildning under all kritik anställs för att sköta Försäkringskassans uppdrag.

Personalen har blivit tillsagd att ta sig an ärenden som skickats in den senaste veckan för att Försäkringskassan ska kunna uppvisa en bra statistik. Han hade rätt den gode Mark Twain när han myntade uttrycket lögn, förbannad lögn och statistik.

Stefan Löfvens första ”utlandstripp” gick till Kalmar där han besökte Arla, Kalmar Sciencepark och landstinget. Han borde ha besökt Försäkringskassan och talat om personalpolitik och istället för att tala med landstingsledningen borde han talat med de sköterskor som springer i korridorerna. Men det är väl fjärran skoslickaren Löfven.

Astrid Boman

Malmö: Torgmöte inför Internationella kvinnodagen

Lördagen den 3 mars arrangerade kommunisterna torgmöte inför Internationella kvinnodagen. En hel del malmöbor stannade upp för att höra på kommunisternas talare, bland annat Victor Diaz De Filippi. Folk stannade också upp för att diskutera aktuell politik vid bokbordet intill.

Ungefär 200 flygblad delades ut som berörde kvinnokampen och klasskampen.

SKP Malmö tackar publik och medverkande vid arrangemanget.

Sveriges regering. Foto: Björn Dalin.

En skål i bröder som vilse vandra

”I helgen krävde Tobias Baudin – Kommunals kandidat till posten som LO-ordförande – att det statliga Medlingsinstitutets uppdrag skrivs om. Baudin vill att staten – i klartext regeringen – ger sina medlare i uppdrag att minska lönediskrimineringen av kvinnor.

Både Kommunals ordförande Anneli Nordström och LO:s Wanja Lundby Wedin har tidigare varit inne på samma tanke. Risken är att de samtidigt ställer upp dörren till avtalsförhandlingarna för Fredrik Reinfeldt och hans gäng.” (Aftonbladet)

Har inte LO vandrat vilse här? Ska Reinfeldt blanda sig i avtalsförhandlingarna? I så fall kanske det blir ungdomslön för alla under 75 år. Denna kvickhet läste jag också på Aftonbladet.

I Ann-Marie Pålssons bok Knapptryckarkompaniet läser jag denna träffande analys:

”Strävan efter att erövra makten och behålla den är utan tvivel den starkaste drivkraften hos politiker- oavsett partifärg. Visst finns det politiker som är mera ideologiskt lagda och drivs av en önskan att förverkliga visioner. Även om dessa kan vara många når de sällan makten. Samma evolutionsnära logik som förklarar varför de starkaste - mest anpassningsbara - arterna överlever kan användas för att förklara varför makten nås av dem som önskar makt mer än något annat. För de extrema maktpolitikerna betyder ideologin föga. I stället är deras förmåga att anpassa sig och regelmässigt dagtinga med sitt samvete för att nå makten och för att behålla den gränslös.”

Harold Pinter utryckte liknande i sitt nobeltal och där kom han också in på sanningen:

”Det politiska språket, det språk som talas av politiker, ger sig inte ut i de här markerna, eftersom de flesta politiker enligt de bevis vi har tillgång till inte är intresserade av sanning utan av makt och av att hålla sig kvar vid den makten. För att kunna sitta kvar vid den makten gäller det att hålla folk i okunnighet, så att de lever i okunnighet om sanningen, till och med sanningen om sina egna liv. Därför är vi omslutna av en väldig gobeläng av lögner, som vi livnär oss på.”

Denna gobeläng av lögner vävs bland annat i Per Schlingmanns vävstuga:

”Per Schlingmann omvandlar just nu regeringskansliet till ett enda stort pr-företag.

Varenda tjänsteman ska bli en agent för alliansregeringens politik.

Det kan behövas nu när den borgerliga politiken nafsar medelklassen i hasorna. Så länge det bara var sjuka och arbetslösa förortsbor som drabbades struntade regeringen i protesterna mot A-kassa och sjukpeng.

Men nu är det tjänstemännen som börjar bli oroliga. Nu är det de som tvingas ta osäkra projektjobb, som inte vågar köpa lägenhet och skaffa barn. Per Schlingmann är rädd för att medelklassen ska sluta shoppa för då stannar hans Sverige.

Ett slutet fort.

Det är därför han bygger om regeringskansliet till ett slutet fort där tjänstemännen bara ska presentera glättiga framtidsbilder av Sverige.

Men vi som har sett Fredrik Gerttens film vet att det inte funkar så. I det öppna Sverige kommer sanningen fram, förr eller senare”, läser vi i Aftonbladet.

Ja, sanningar har en tendens till att krypa fram förr eller senare. Och när sanningarna uppdagas, sanningarna om krigen mot Irak, Afghanistan. Libyen, Syrien, Iran,(de kommande) sanningarna om sjukförsäkringen, om massvaccineringen, sanningarna om arbetsmarknadspolitiken där arbetsgivarna tillåts hålla slavar, sanningen om finanskrisen, vad gör då makten? De drar för gobelängen av lögner och gömmer sig i det slutna fortet.

Sammanfattningsvis kan vi säga att alla är de ju lika andra och alla är de ju bara strunt, så får Nils Ferlin också ett ord med i laget.

Astrid Boman

Intervju om Peru med Dante Rest, nyrekryterad medlem i SKP Malmö

Denna artikel baseras på en intervju med Dante Rest, 49 år, om den politiska och ekonomiska situationen i Peru.

Den ekonomiska situationen i Peru är oroväckande. De personer som arbetar har en mycket låg lön. 1000 svenska kronor motsvarar en månadslön i Peru. Till följd av detta är det många personer i Peru som inte klarar av att försörja sig själva. Allting kostar i Peru. Utbildningen måste bekostas av föräldrarna, skoluniformen med skorna, skjortan, tröjan och byxorna. Utöver det tillkommer skolmaterial såsom blyertspennor, suddgummin och anteckningsblock.

Eftersom många föräldrar inte har råd med att betala för barnens utbildning är det vanligt förekommande att en del unga personer ägnar sig åt brottslighet såsom inbrott och drogförsäljning. En del unga peruanska kvinnor tvingas också till prostitution eftersom de inte har råd att försörja sina barn då de oftast är ensamstående mammor. Kvinnor har sämre förutsättningar för att få arbete.

Politikerna i Peru är korrupta och värnar inte för folkets intressen. De är sålda till stora företag. De inför lagar som gynnar de själva. De bryr sig inte om att folk svälter, de vill bara tjäna maximalt med profit och leva i rikedom.

Regeringen i Peru och dess politiker vidtar inga åtgärder för att förbättra situationen för folket. Politikerna har allt de kan önska sig, gratis bensin, lyxiga hus med swimmingpool. De kan skicka sina barn till dyra universitet utomlands. Men de fattiga har inte råd och möjlighet till detta.

Arbetssituationen i Peru är alarmerande. Det finns fackföreningar, men de har inte så stark förhandlingsposition. Efter den peruanske diktatorns Alberto Fujimoris fall har de fackliga restriktionerna tagits bort. Majoriteten av arbetarna i Peru arbetar vanligtvis tolv timmar om dagen och företagscheferna betalar inte de anställda för övertid. Cheferna betalar sina anställda när de har lust till det. Om arbetaren vägrar att utföra sitt arbete får han eller hon sparken. Företagscheferna intresserar sig enbart för produktionen och profiten. Medan dessa blir allt rikare, blir arbetarna ännu fattigare. Det finns personer i Peru som har fyra eller fem barn. Hur ska de kunna ge dessa mat och en anständig utbildning om lönerna inte ens räcker till mat för de själva.

Berättat för Charlie Paulsson

Cindy Sheehan och Bernie Dwyer.

Cindy Sheehan - en mor med kurage

Cindy Sheehan, antikrigsaktivist som ofta kallas "Fredsmamman", besökte Stockholm under andra marsveckan.

Cindy, en 54-årig, lång, blond kvinna från USA skapade tidningsrubriker när hon 2005 slog läger utanför president George W. Bushs ranch i Texas för att tvinga fram ett svar på frågan: Varför måste min son Casey dö i Irak? På ett brev med samma fråga hade Bush inte svarat.

Casey som var mekaniker och tänkte arbeta som sådan i Irak, blev dödad av det irakiska motståndet i Sadr City i Bagdad 2004. Hans mor säger att det var en personlig tragedi men att många andra familjer drabbades på samma sätt och mördandet bara fortsätter. Sedan dess är hon antikrigsaktivist, känd i hela USA, tolv gånger arresterad under Bush-administrationen och två gånger under Obama för kampen "Ta hem trupperna". Cindy Sheehan tar inget intryck av Obamas skryt: I ended the war! USA lämnar kvar sex baser och 100 000 personer i säkerhetsföretag. Hon kräver tillsammans med miljoner andra att presidenterna avkrävs ansvar och att de ställs inför rätta. USA är expert på terrorism, säger hon och avslutar med: Occupy all!

På ABF-huset i Stockholm sitter Cindy Sheehan elva år efter Irakkrigets början i panelen bredvid Dr Khdhayer Waheed Hussein, iransk läkare, men bosatt i Damaskus. Han talar om situationen i Irak och motståndet. Cindy har inte tidigare hört den höga siffran dödade irakier i kriget: 60 000.

Fredsmamman är i Stockholm tillsammans med journalisten och filmaren Bernie Dwyer från Irland. Bernie är koordinator för den internationella kampanjen "Frige de fem kubaner!" och Cindy Sheehan har även där blivit en förgrundsfigur. På första mötet i Stockholm, arrangerat av den svenska kommittén Frige De Fem och Svensk-kubanska föreningen berättar de båda kvinnorna om kampanjen i USA och internationellt. USA ogillar en internationell opinion eftersom det är lättare att avfärda enbart engagerade USA-medborgare som ett antal virrhuvuden. Kampanjen stöds av vänsteraktivister, jurister, andra intellektuella och en rad kändisar som t.ex. Noam Chomski, Sean Penn, Susan Sarandon och Pete Seeger. "Peace and Justice" , fred och rättvisa, är den enande parollen för fredsrörelsen i USA och Cindy Sheehan är en av kämparna. Bernie Dwyer har rest runt i USA och är bestört över den totala okunskapen i landet. De fem har varit fängslade i olika delstater i snart 14 år, dömda till långa straff med flera gånger livstid som högsta. Deras underrättelseverksamhet har i själva verket inte varit riktad mot USA som stat utan mot exilkubaners terrorplaner mot Kuba. Men USA beskyddar kubanska terrorister i Miami och fängslar terroristavslöjare. Enligt Cindy säger Obama att han inte talar med Kuba förrän det har skett en systemändring i landet. I Stockholm nekade USA:s ambassad att ta emot ett brev som Cindy tillsammans med kampanjen Free the Five! ville överlämna.

Bernie och Cindy har på Kuba träffat anhöriga till de fem- makar, syskon och mödrar. Cindy berättar om ett halsband med inskriptionen: Till mamma med kärlek, som hon fått av sin stupade son Casey. Detta halsband har hon gett till modern till en av de fängslade. - Som lån, tillägger hon. När de är fria tar jag tillbaka det.

Barbara Brädefors

Militarism är dödlig

Fem norska militärer har förlorat sina liv i fredstid.

Rapporterna om spaningarna efter planet och besättningen har helt trängt undan i vilket militärt sammanhang olyckan vid Kebnekaise har skett.

Enligt information på norska försvarsministeriets hemsida från december 2011 genomförs i norr en ny NATO-övning, Cold Respons II, mellan 14 och 21 mars i år. Militärövningen utgår från NATO i Norge och omfattar 16 000 personer från 15 länder, d v s NATO plus så kallade ”Partnerskap för fred” länder som Sverige. Lär er det engelska ordet ”interoperability”, samövningar med NATO har vi inte hört för sista gången. Målet för militärövningen är att öka kampdugligheten i krig under kalla väderleksförhållanden. Styrkorna ska förberedas för kombinerade gemensamma ”krisreaktionsoperationer” (CRO).

Cold Respons, kallt svar. Svar på vad? Var är fienden i det arktiska området? Samtidigt som Sverige som aktuellt ordförandeland för Arktiska Rådet i sin arktis-policy talar om områdets fredliga utnyttjande deltar man i den militära upprustningen i området.

Cold Respons drar sig inte för att simulera en situation enligt FN-stadgans kapitel VII: ”Inskridande i händelse av hot mot freden, fredsbrott och angreppshandlingar”. Det norska försvarets hemsida beskriver scenariot: FN engagerar sig i en konflikt med en FN-resolution om vapenvila och förhandlingar som emellertid inte har någon effekt. Då auktoriserar FN en kapitel VII-operation och ger NATO i uppdrag att använda alla nödvändiga medel för att FN-resolutionen respekteras. Det här är ett strålande exempel på att NATO ser sig som FN:s militärmakt. En världspolis från den libyska öknen till Arktis i norr.

I juni 2011 gjorde Sveriges Kommunistiska Parti, Norges Kommunistiska Parti, Ryska Federationens Kommunistiska Parti, Finland Kommunistiska Arbetarparti och Finnlands Kommunistiska Parti ett uttalande på Nordkalottkonferensen i Pajala. I uttalandet fördöms med kraft militarisering av Nordkalottområdet och Arktis.

Under de 11 åren som kriget har pågått så har mer än 100 000 afghanska civila dödats. Drygt 3 000 utländska soldater har dödats.

Foto av USA:s armé från flickr.com.

3 av 5 amerikanska medborgare vill att trupperna ska dras tillbaka från Afghanistan

Minst 60 procent av de amerikanska medborgarna anser att kriget som förs å deras vägnar i Afghanistan är lönlöst. Det leder bara till blodspillan och ofantliga ekonomiska kostnader. Det visar en undersökning gjord av Washington Post. Kriget i Afghanistan som nu är inne på sitt elfte år beräknas ha krävt 100 000 afghanska liv. Drygt 3 000 utländska soldater har dött i konflikten vilket enligt rykten ska ha kostat hårt pressade västerländska regeringar 320 miljarder euro. Undersökningen antyder att 54 procent av de amerikanska medborgarna vill att deras trupper ska dras tillbaka från Afghanistan. Detta trots det faktum att den afghanska armén inte är tillräckligt utbildad för att stödja president Hamid Karzais regering. Undersökningen färdigställdes den 10 mars, dagen innan en amerikansk soldat lämnade sin bas i Kandahar och massakrerade 16 civila, varav nio var barn, i två närbelägna byar medan de sov. Talibanerna utlovade hämnd den 12 mars.

I ett uttalande på sin hemsida uppgav den islamska motståndsrörelsen att de amerikanska terroristerna vill hitta på en ursäkt med att hävda att den omoraliske gärningsmannen till detta inhumana brott var psykisk sjuk. Om gärningsmannen till denna massaker verkligen var psykiskt sjuka, vittnar det om ytterligare en moralisk överträdelse utförd av den amerikanska militären som är beväpnade galningar i Afghanistan som riktar sina vapen mot försvarslösa afghaner utan att tänka. USA påstår att skottlossningarna i två av byarna initierades av en ensam amerikansk soldat som nu sitter anhållen.

Men afghaner har uttryckt tvivel över att en enda soldat ska ha legat bakom skjutningarna i hus belägna över en mil ifrån varandra. Den påstådda skytten kommer från Lewis McChordbasen i Washington, som också var hemvist för de fyra soldater som dömdes för de avsiktliga lustmorden på tre civila afghaner 2010. Det har förekommit ett flertal fall på basen där krigsåtervändande soldater har begått självmord. En före detta soldat sköt och skadade till exempel en polis i Utah 2010 och den 1 januari sköt och dödade en 24-årig krigsveteran från Irak en kommandosoldat i Mount Rainiers nationalpark innan han förfrös och drunknade i en bäck.

Morning Star
Översättning:
Charlie Paulsson

Nu är det vår, mars månad har kommit till Sverige - om Jiang Qing

Insändare. Just denna månad för 98 år sedan så föddes en revolutionär som jag ser upp till och beundrar mycket – Jiang Qing, hon var en stor frontfigur i kulturrevolutionen och hon ledde även rödgardisterna i Kina på 60-talet.

Det var någon dag i mars 1914 som Li Jin föddes i Zhucheng – en liten stad i Shandongprovinsen. Hon ville aldrig säga dagen hon föddes på av den anledningen att hon inte ville bli hyllad som person.

Det finns väldigt lite att finna om denna tid, denna tid höll hon väldigt hemlighetsfull.

Det enda som man vet är att hennes familj var en fattig arbetarfamilj, pappan var våldsam och brukade slå både sitt barn(en?) och modern. De flydde bort ifrån fadern till en rik man som hade mark. Hon lyckades att göra sig fri ifrån fotbindningen som var vanligt på flickor denna tid, som sedan partiet förbjöd helt och hållet.

Hon hade hemska barndomsminnen, hon brukade höra skott och skrik ifrån avrättningar i utkanterna av staden, hon kunde också se döda kroppar och avhuggna lemmar, dessa minnen plågade henne väldigt.

Det var ovanligt att flickor fick utbilda sig, men Li Jin fick detta. Totalt gick hon åtta år i skolan varav fem i grundskolan.

Som ung var hon en rebell och hon kritiserade den egoistiska attityden de lärde ut ifrån den feodala Konfucius filosofi i grundskolan.

Hon brukade ofta drömma sig bort på dagarna och brukade bli slagen av sin lärare. Hon blev utstött och mobbad av sina klasskamrater som hade rika familjer och såg ner på proletärer, redan vid ung ålder hade hon en rödbrinnande revolutionär själ. Senare som vuxen kvinna i kommunistpartiet uppmuntrade hon barn och unga i hela landet att ifrågasätta auktoritära personer, vilket hon själv gjorde som liten. När hon började skolan bytte hon namn till Li Yunhe (totalt bytte hon namn fyra gånger i sitt liv). Som 15-åring blev hon intresserad av en karriär som skådespelerska och fick komma in på en skola som sedan fick stänga under press från krigsherrar och den japanska ockupationen i Manchuriet – hon flydde då till Peking tillsammans med elever och lärare. Ockupationen från Japans sida och Guomindangherrarna (KMT) drabbade hela nordöstra Kina och är känd som Mukdenincidenten som skedde den 18 september 1931. I Peking jobbade hon som bibliotekarieassistent och började läsa verk av Karl Marx och Vladimir Lenin.

Hon hatade redan då imperialismens övergrepp gentemot Kina.

Det var på 30-talet som hon gick med i League of Left-Wing Dramatists (som hade skapats av det då underjordiska kinesiska kommunistpartiet). Hon åkte ut på landsbygden och spelade i roller som handlade mycket om den japanska ockupationen.

Hon tog initiativet till Seaside Drama Society, de spelade mycket teater ute på landsbygden med politiskt innehåll. Mycket om den kinesiska Röda armén (som hon senare gick med i).

På sina resor ute till landsbygden såg de klassklyftor den kapitalistiska KMT-regeringen hade skapat. På universitetet blev nu Lan Ping sedd som en riktig problemmakerska pga. hennes revolutionära attityd. Eftersom det var ett sådant gap mellan utbildningen så lärde hon sig mycket av samhället.

Som skådespelerska så slog hon igenom ordentligt i Shanghai.

Där fick Yunhe namnet Lan Ping som blev hennes namn som stor filmstjärna. Jag har letat och letat efter dessa filmer hur länge som helst. Jag har enbart hittat en film ifrån 1935 där hon spelar. ”Scenes of City Life” eller ”Cityscrape”, filmen handlar om en rik man som jobbar på ett företag, han köper dyra kläder, smycken och föremål till sin fru. Det är dock inte Lan Ping som spelar frun.

Jag har sett filmen och jag förstod totalt tre ord i hela filmen, men hennes roll är en rik borgarkvinna, det är otroligt svårt att se henne spela det. Hon syns väldigt lite, totalt fyra korta scener i den 2-timmar långa filmen. Filmen finns på Youtube om någon är intresserad.

1933 gick hon med i det underjordiska KKP.

Hon blev även tillfångatagen och kidnappad av KMT-soldater som brukade gripa kommunister. Fängelserna var fulla av kommunister, bara få intagna var riktiga brottslingar. Hon tog sig dock ut väldigt fort tack vare tips som hon fick av andra intagna.

Att vara en revolutionär skådespelerska kunde vara farligt med tanke på att filmindustrin var kontrollerad av Hollywood och styrd av feodalherrar med enbart några få undantag. Ännu farligare för henne som var djupt involverad i det hela.

Detta uppmärksammade Lu Hsun – Jiangs mentor och skrev om det. Han var en stor revolutionär författare och var Jiangs favoritförfattare.

1937 anslöt sig Jiang Qing till Röda Armén, hon åkte ända bort till Sian för att göra detta.

Röda Armén hade sin bas i Yenanprovinsen, där Den långa marschen som hon deltog i började och där hon även senare träffade Mao som sedan blev hennes man i 38 år.

Det var vid den här tiden hon bytte till sitt sista namn, till Jiang Qing. Hon blev mer och mer politiskt aktiv i partiet nu när revolutionen också hade skett.

Hennes hälsa började också bli värre. Hon fick cancer och fick sjukvård i Moskva, dessa resor skedde också kontinuer-

ligt och regelbundet några år framåt. Hon genomgick strålbehandling för cancern.

Hon blev väldigt stressad av resorna vilket också förvärrade hennes situation. Mycket säger att hon också hade hypokondri.

1949 tog hon en resa runt landsbygden i hela Kina för att kolla vad som hade hänt efter revolutionen, hon vittnade om att mycket förändras, men också att gamla traditioner och fenomen satt kvar ifrån feodaltiden.

Hon hade en nära kontakt med massorna, vilket inte gillades av reformisterna i KKP.

Hennes intresse för kultur var också stort, hon var den som ledde KKP i kulturministeriet. Hon analyserade kulturella fenomen och reagerade starkt på när en film eller uppsättning visade ett borgerligt budskap.

På hennes initiativ skrevs pianoverket ”The Yellow River Movement” vars toner och melodi var inspirerade av den långa marschen vilket du kan höra när du lyssnar på pianoverket.

Likaså skrevs baletten Det röda kvinnodetachementet, om en flicka som rymmer från sin feodala familj och går med i Röda Armén.

Hon brukade ofta ha nära kontakt med de unga skådespelarna i många uppsättningar, hon gav dem både positiv och negativ kritik, hon gav dem även råd och tips.

Jiang var väldigt bra på att fotografera, en väldigt känd bild på Mao där han sitter i en stol och berg syns i bakgrunden är tagen av henne, dock har hon skrivit under den som Li Jin.

Mao Tse Tungs favoritbild på Jiang är när hon sitter på en häst som Roman Karmen – Josef Stalins favoritfotograf har tagit.

Kulturrevolutionen skedde på 60-talet och det är ett väldigt kontroversiellt ämne som kan skapa många reaktioner.

Kulturrevolutionen är enligt min mening bra, mycket som skrivs om den är lögn, faktum är att den genomfördes för att hindra reformister, infiltratörer och västvänliga för att få makt.

Vid den här tiden blev många ungdomar medlemmar i Röd-gardisterna som leddes av Jiang Qing.

Maos död på 70-talet var en stor sorg för hela Kina.

1980 så hade Deng Xiao Ping visat att en ny era är född, De Fyras Gäng, bestående av Jiang Qing, Zhang Chunqiao, Yao Wenyuan och Wang Hongwen blev tillfångatagna.

Hon blev först dömd till döden, sedan ändrades domen till livstidsstraff i fängelse.

På slutet av 80-talet behövde hon sjukvård och fick åka till ett sjukhus.

Hon dog på sjukhuset 77 år gammal den 14 april 1991, självmord är den officiella dödsorsaken, men många betvivlar att det är hela sanningen med tanke på hennes tidigare historia.

Så, Jiang Qing, även fast du inte är här just nu så säger jag ändå Grattis på din 98-årsdag. Du kommer alltid att vara en del av vårt revolutionära arv.

Rakel Hegvold, 14 år

150 människor mister jobbet i Gävle

Ytterligare 350 människor mister jobbet på monopoliseringens altare, 150 av dessa på Cloetta i Gävle. Nedläggningen av Gävlefabriken är en följd av sammanslagningen av två godisjättar, Cloetta och Leaf.

Dagens Cloetta ägs dels av riskkapitalbolagen Nordic Capital och CVC, som tidigare ägde Leaf genom det holländska riskkapitalbolaget Leaf Holding – samt Malfors Promotor och Cloetta, som innan fusionen ägde Cloettakoncernen.

Cloetta har efter sammanslagningen med Leaf tolv fabriker. Två av dem ska ta över tillverkningen från Gävle. Ahlgrens bilar ska flyttas till Ljungsbro i Östergötland – som länge utgjort basen i Cloettas tillverkning. Övrigt, däribland Läkerol, ska flyttas till Levice i Slovakien. En fabrik som kommer från Leaf-koncernen och dit svenska produkter tidigare har flyttats, till exempel tillverkningen av Malacos klassiska godisremmar.

”Samgåendet mellan Cloetta och LEAF möjliggör en ännu mer kostnadseffektiv produktions- och distributionsstruktur. Därutöver har vi överkapacitet i vår produktion vilket gör det nödvändigt att reducera antalet fabriker”, skriver Cloettas vd Bengt Baron i pressmeddelandet.

Bengt Baron klarar sammanslagningen bra för han flyttar bara VD-stolen från Leaf till Cloetta. Bengt Baron lyckades knipa en olympisk guldmedalj när imperialismen bojkottade OS i Moskva 1980, han har sedan dess av kapitalet utnyttjats som reklamman för individualismens möjligheter.

Han har bl.a. varit VD och koncernchef för V & S Group (Vin & Sprit), chef för Vin & Sprits affärsområde The Absolut Company, VD och Skandinavienchef för Stepstone samt VD för Kodak och Frionor och nu anlitas han också för föreläsningar om ledarskap, varumärken, teambuilding och mål & motivation.

Men de anställda på Gävlefabriken är inte lika nöjda som kapitalet och riskkapitalisterna. Riktpunkt fick en pratstund med Mario Izquierdo, huvudskyddsombud och styrelseledamot i Livsklubben på Leaf Sverige AB, nu med Cloetta som ägare.

Vi ställde frågan hur man såg på samgåendet mellan Cloetta och Leaf.

Mario säger att de inte hade några invändningar för de hade inte fått några som helst indikationer på att det skulle påverka produktionen i Gävle, utan tvärtom uppfattat det som att produktionen vid Gävlefabriken skulle säkras. Därför kom nedläggningsbeskedet på internationella kvinnodagen som en chock för de flesta på fabriken, men en chock som de reste sig ur.

Mario efterlyser en stigande kampvilja och ser många goda exempel från latinamerika där arbetarklassen tagit över nedläggningshotade fabriker.

När vi talar med Mario är han mitt uppe i att arrangera en demonstration för att protestera mot nedläggningsbeslutet, den genomfördes dagen efter och samlade ett par hundra deltagare. Bl.a två riksdagsmän Raimo Pärssinen (S) och Ulla Andersson (V), som dock enligt tidningsuppgifter mest vädjade till företaget att ta sitt sociala ansvar.

– Vi levererar mer i vinst än när jag började jobba här för femton år sedan, trots att vi är färre. Men det räcker ändå inte för att vara kvar, det är för jävligt, sa Wellington Ikuobase som är klubbordförande i Livs.

– En katastrof för de drabbade men Gävle som samhälle klarar omställningen. Så säger kommunalråd Carina Blank (S) efter beskedet att Cloetta lägger ned godisfabriken i Gävle

– Att samhället repar sig och förändras känner jag mig inte orolig för. Vi är inne i en omstruktureringsfas och det sker hela tiden en utveckling med andra delar av arbetsmarknaden som ökar. Av de som jobbade på Ericsson är de flesta ute på arbetsmarknaden igen, säger Carina Blank till lokalpressen.

Hon säger att det viktiga nu är att först låta företaget och de fackliga företrädarna förhandla om villkoren för nedläggningen och ta ansvar för de anställda.

Mario tycker det är ett märkligt uttalande mot bakgrund av att Gävle är hårt drabbat av arbetslöshet, ungdomsarbetslösheten ligger på 27 procent och bland vuxna är den 18 procent.

– Det är dags att arbetarrörelsen tar över gatorna och parlamenten för att säga stopp för kapitalets exploatering och spel med våra arbeten och liv.

En kommentar i Arbetarbladet säger kanske vad många tänker: ”dessa giriga parasiter(kapitalisterna) som urholkar städer och länder med sina företagsflyttar... dom är farligare än den globala uppvärmningen på vår jord, nu har dom visat sitt tryne här i Gävle också. ”

Redaktionen

Arvet efter Falluja

”Arvet efter Falluja” är en fransk dokumentär från 2011 som handlar om bombningen av den irakiska staden Falluja 2004. Dokumentären visades den 19 februari på svensk television (Dokument utifrån).

3 400 irakier stupade och än idag föds 1 av 5 barn med allvarliga missbildningar. De som föds missbilade lever ofta endast några timmar. Majoriteten av Iraks missbildade barn är under tio år. Man har hittat 52 olika grundämnen i de jordprov och hårprov som man har undersökt. Men dock tros uran ha orsakat alla missbildningar.

Uran är ett mineral som används i kärnkraftverk. Vid bombningen av Falluja användes vit fosfor eller så kallade fosforbomber. Enligt Genèvekonventionen är det förbjudet att använda vit fosfor i befolkade områden. Den amerikanska armén hävdar att man använde det för att lysa upp stridsplatser och som rökavskärmning, alltså inte i offensivt syfte. Idag är Falluja en belägrad stad som ligger 5 mil från Bagdad. Den kontrolleras av den irakiska armén och staden har 300 000 invånare. Falluja är en nedsmittad stad. Det finns fortfarande giftigt och kontaminerat radioaktivt avfall i luften, vattnet och jorden, så kallat utarmat uran. Det är ett tabubelagt ämne och i Belgien, Irland och Costa Rica är det förbjudet att använda utarmat uran i vapen. Att använda utarmat uran i vapen klassas som ett krigsbrott, men idag finns det trots det ingen internationell konvention. Det utarmade uranet orsakar än idag olika sorters cancersjukdomar, i synnerhet lungcancer, leukemi, bröstcancer och barncancer.

Eftersom Falluja dessförinnan var ett amerikanskt experimentområde för termobariska sprängmedel, är staden idag svårt drabbad av en omfattande genetisk skada. I staden återfinns idag otaliga hus där väggarna är täckta med skotthål. Falluja var först med att göra motstånd mot den amerikanska ockupationen och besegra den. Amerikanarna kallar området där Falluja ligger för ”Dödens triangel” eftersom 1 500 amerikanska soldater stupade här 2004. Det motsvarar en tredjedel av de amerikanska förlusterna i Irak.

Charlie Paulsson

Uttalande gällande tågtrafiken och järnvägen

Åter igen så upplever vi en kaosartad vinter inom tågtrafiken. Förseningar och helt inställda avgångar är idag vardagsföreteelser. Ansvariga skyller på snö och kyla vintertid och under andra årstider så anses problemen bero på solkurvor eller löv på spåren. Dessa problem fortsätter år efter år och det tycks bara bli värre.

Hur har det kunnat komma sig att det blivit så här ställer sig nog många frågan?

För så som det är idag har det faktiskt inte alltid varit. Orsaken till detta kaos och elände började då oansvariga politiker under 1980-talet tog sig friheten att använda tågtrafiken och järnvägen som en experimentsverkstad och överlät allt mer av ansvaret åt marknaden.

Statens Järnvägar (SJ) som en gång i tiden både var respekterat och mycket väl fungerande drogs med i marknadens spel. Banverket bildades 1988 när SJ delades och en avreglering tog sin början. Bolagisering skedde och SJ AB grundades (Green Cargo AB, Jernhusen AB). För att kunna hävda sig, i konkurrensen bland låga orealistiska anbud, så har även kvalitén hos SJ AB försämrats. Idag är namnet SJ bespottat men än värre i sammanhanget är att tilltron till

SJs nya snabbtåget SJ 3000. Foto: SJ.

statligt ägande är draget i smutsen, fast det inte är det som vare sig är orsaken eller problemet.

De allra flesta vet att tågtrafik kräver samordning och planering, men dagens tågtrafik kan närmast liknas vid att den högra handen inte vet vad den vänstra gör. Än mindre finns viljan till ansvarstagande. Förr om åren så löstes problem av arbetskamrater tillsammans.

I dag läggs allt mer tid och resurser på administrativa sysslor, för att utreda vem eller vilka som bär ansvar i diverse uppkomna situationer, istället för på folk som arbetar ute på spåren. Det har även blivit vanligare att erfarna järnvägsarbetare ersätts av oerfarna från bemanningsföretag. Det medför en ökad risk ute på spåren och att en redan utsatt arbetssituation blir allt mer osäker och farlig. Det som en gång fungerat bra har på drygt två decennier klart försämrats och resultatet av avregleringen, konkurrensutsättningen, är det vi ser idag.

Med denna pågående misskötsel tillsammans med övertro till marknadsmekanismer riskerar vi att underminera hela tilltron till tåg och järnvägar. Vi är övertygade om att allt fler gärna väljer tåg som transportsätt utifrån en miljöaspekt, men det kräver givetvis att man kan lita på att man åtminstone kommer fram i tid.

Kan vi inte garantera detta, så riskerar vi även att förlora allt mer av den järnvägsbundna godstrafiken och det vore olyckligt då egentligen allt mer gods borde överföras från lastbilstransport till järnväg. I dagsläget borde vi lägga om kursen från fossilkapitalism och oljeberoende till en mer ekologiskt hållbar utveckling. Om inte för oss själva, så för våra barn och kommande generationer.

Tågtrafik och järnväg kräver ett samhällsansvar och det är marknaden varken kapabel eller intresserad av att ta. Det är dags att politiken återtar sitt ansvar, för folket, miljön och framtiden.

Utifrån detta så kräver vi kommunister:

ATT: Den misslyckade avregleringen av tågtrafiken och järnvägen återförstatligas och en samordning av verksamheterna genomförs.

ATT: Järnvägen för godstrafik byggs ut – Norrbottniabanan, dubbelspår mellan Luleå och Narvik samt järnvägsspår mellan Kaunisvaara (Pajala) och Svappavaara.

ATT: Pengar som satsas till onödiga motorvägsbyggen, som bidrar till att låsa oss fast i en oljeberoende fossilkapitalism, istället överförs till satsning på järnväg och miljöforskning.

Malmberget 2012-03-03

Uttalande antaget vid Norrbottensdistriktet av Sveriges Kommunistiska Partis årsmöte
Fredric Olofsson, årsmötets ordförande
Johnny Nilsson, distriktsordförande

Hälsning från SKP vid Nordiskt Korea-seminarium i Göteborg den17 mars 2012

Till folket i DFRK

Sveriges Kommunistiska Parti hälsar DFRK med sina varmaste hälsningar. Vårt parti stödjer det koreanska folkets kamp för byggandet av socialismen och vi tar kategoriskt avstånd från de konstanta provokationer som folkrepubliken utsätts för, provokationer vars primära syfte är att destabilisera landet men också att skjuta de s.k. sexpartsamtalen i sank.

Vi är synnerligen oroade över utvecklingen i regionen där imperialismen har fått ett starkare fotfäste i och med byggandet av militärbasen på ön Jeju. Att basen är en ekologisk, kulturell men också ekonomisk katastrof för öborna står klart för de flesta men det finns långt mer vittgående konsekvenser med bygget. Genom sin position och sin fördubbling av sin militära närvaro så kommer USA med hjälp av Sydkorea och Japan ha möjlighet att strypa Kinas oljeimport vid behov. Med den ökade militära närvaron i regionen ökar också chansen för konflikter, något som inte endast skulle drabba regionen utan hela världen. Det är en farlig konfrontativ politik som fredsduvan Barack Obama för i området, en politik som i längden kan utlösa ett nytt storkrig. Vi följer noggrant utvecklingen på Jeju och protesterna mot den militära närvaron och vi hoppas att kampen mot militarismen blir segerrik.

Folkrepublikens utvecklingspolitik för att lösa problemen med livsmedelsförsörjningen och elbristen men också satsningarna på den lätta industrin är något som vi är övertygade om kommer att bli framgångsrik, precis som folkrepublikens hjärtefråga, nämligen den om nationens återförening. Vi vet att det i längden kommer att bli omöjligt för de imperialistiska krafterna att hålla denna artificiella uppdelning kvar mot det koreanska folkets intresse och att en återförening inte ligger långt fram i framtiden.

Det koreanska folket kan som alltid räkna med vårt partis oreserverade stöd, nu och i framtiden.

Länge leve den proletära internationalismen!

Länge leve det återförenade Korea!

Sveriges Kommunistiska Parti

Victor Diaz De Filippi

Kampfonden

Mohamed Ibrahim Nugud

Riktpunkt framför sina kondoleanser till Sudans Kommunistiska Parti (SCP) vars ordförande Mohamed Ibrahim Nugud avlidit i sviterna av en hjärntumör. Mohamed Ibrahim Nugud föddes 1930 och valdes till Sudans Kommunistiska Partis ordförande 1971 då han efterträdde Abdel Khaliq Mahjub som tillsammans med många sudanesiska kommunister mördades av den dåvarande regeringen i Sudan som leddes av Gaafar Nimeiry.

ISSN 1102-7010

RiktpunKt

Utges av SKP Ans. utg.: Gun Isaxon

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck Tel: 08-735 86 40

Pren-pris helår 200:-, kvartal 50:- Postgiro: 421 53 84-1 Bankgiro 636-7080

Dags att anmäla sig till Nordiskt Sommarläger 2012

Anmäl dig nu för vecka 28, lördag den 7 – lördag den 14 juli 2012 är det återigen dags för Nordiskt sommarläger. Bli klokare i gott sällskap – och tag gärna familjen med. Danmark, KPiD och DKP, är i år värd för Nordiskt Sommarläger. För andra gången blir platsen det natursköna Gedserby vid Gedser med långa sandstränder som ger möjligheter till bad och rekreation.

Programmet bjuder på både teori och diskussion om aktuella frågor som vi har gemensamt i de nordiska länderna, om ungdomens kamp, facklig kamp och kampen mot EU. Det blir också undervisning i agitation och propaganda, från skriftliga och elektroniska medier till framställning av agitationsmaterial. Dessutom blir det trevliga och festliga kvällar. Det ordnas aktiviteter för barn liksom barnlekar för vuxna med bollspel och bad.

Maten kommer som vanligt att bli superb.

Vi har ett begränsat antal platser som fördelas mellan partierna, därför blir principen som vanligt "först till kvarn". Priset blir också det vanliga, 1 200 kr för vuxna och 300 kr för barn upp till 15 år. Priset täcker mat och logi, fest och festmiddag, dock ej drycker utöver saft, mjölk och kaffe.

Det kommer att arrangeras busstransport från Köpenhamn till ett billigt pris, som deltagare från Sverige har möjlighet att ansluta sig till.

Anmäl dig till particentralen 08-735 86 40 eller Jan Jönsson 0703 45 42 16, eller per e-post skp@skp.se . Anmälningsavgiften 500 kr för vuxna och 100 kr för barn betalas senast den 1/5 till PG.421 53 84 - 1 eller BG. 636-7080, resterande belopp betalas före den 1/7.

Det fullständiga programmet kommer att skickas till alla anmälda.

Varför ska man läsa Socialismens ABC?

Som novis inom den kommunistiska rörelsen tycker jag att Socialismens ABC är en informativ och lärorik skrift med tydlig disposition. De amerikanska författarna Leo Huberman och Sybil H. May definierar socialistiska och kapitalistiska begrepp på ett pedagogiskt sätt. Inledningsvis gör man en socialistisk analys av kapitalismen för att sedan presentera vanligt förekommande socialistisk kritik mot kapitalismen, t ex. att den är ineffektiv, oekonomisk och orättvis. Vidare ges information om Karl Marx och Friedrich Engels. Avslutningsvis presenterar man den socialistiska teorin. Innan jag läste denna skrift hade jag en diffus uppfattning om socialism och kommunism, men nu har jag fått en tydligare bild.

Charlie Paulsson

Socialismens ABC kan beställas av SKP för 20 kronor.

Sveriges Kommunistiska Parti

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck * Tel: 08-735 86 40